

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATURA KRAJOWA

ZASTĘPCA PROKURATORA GENERALNEGO

PK IV Pc 1553.2017

Warszawa, dnia 7. 09. 2017 r.

KABINET MARSZAŁKA SENATU
Wydano dn. 11.09.2017 r.
nr 4799 podpis [signature]

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wydano dn. 12.09.17 r.
nr 4799 podpis [signature]

Pan

Stanisław Karczewski

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Dot.: BPS/043-46-1216/17

Senatorski Panie Karczewski,

Odpowiadając na oświadczenie Pana Czesława Ryszki, Senatora RP złożone na 46. posiedzeniu Senatu w dniu 27 lipca 2017 r., działając na podstawie art. 12 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2016 r., poz. 177 z późn. zm.) w sprawie wniesienia skargi kasacyjnej od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K., o sygnaturze akt podanej w oświadczeniu uprzejmie informuję, że Prokurator Generalny nie skorzysta ze swego uprawnienia do jej złożenia.

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem oddalił apelację sporządzoną przez pełnomocnika Pana J. R. od wyroku Sądu Rejonowego w T. Wyrok ten wraz z uzasadnieniem doręczono temu pełnomocnikowi w dniu 13 czerwca 2017 r.

Z udostępnionych prokuratorowi akt sprawy nie wynika, by Pan J. R. skorzystał z własnego uprawnienia procesowego do zaskarżenia tego wyroku Sądu Okręgowego w K. skargą kasacyjną.

Zgodnie z art. 398³ § 1 i § 2 k.p.c. Prokurator Generalny może oprzeć skargę kasacyjną na zarzutach naruszenia prawa materialnego lub przepisów o postępowaniu, jeżeli przez wydanie wyroku doszło do naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego. Zarzuty mogą dotyczyć wyłącznie wyroku wydanego przez sąd drugiej instancji i postępowania przed tym sądem (art. 398¹ § 1 k.p.c.).

Podstawowe zasady porządku prawnego, zwane klauzulą porządku publicznego to nie tylko przepisy Konstytucji RP, lecz również zarówno normy prawne, jak i zasady nie ujęte w normy prawne, ale o fundamentalnym znaczeniu dla krajowego porządku prawnego czy też danej gałęzi prawa (tu: zasadniczo prawa pracy, m.in. wyrok SN z dnia 30 września 2010 r. sygn. I CSK 342/10; postanowienie SN z dnia 26 lutego 2003 r., sygn. II CK 13/03; postanowienie SN z dnia 9 marca 2004 r. sygn. I CK 412/03; postanowienie SN z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. I CSK 26/15). Zważyć jednakże należy, iż pełnego katalogu zasad nie wykształciła judykatura, nie znajdujemy go też w pracach doktryny prawa, a pojęcie „podstawowe zasady porządku publicznego” ma nieostre i niedookreślone znamiona. Właściwym będzie zatem odwołanie się do kanonów prawa pracy i przepisów o postępowaniu cywilnym, standardów rozpoznawania spraw danego rodzaju (podobnie m.in. T. Zembruski, *Skarga kasacyjna. Dostępność w postępowaniu cywilnym*, Warszawa 2011, s. 334 – 338; T. Wiśniewski, *Komentarz do art. 398³ Kodeksu postępowania cywilnego*, LEX/el 2013, teza 29).

Należy podkreślić, że zarówno przed Sądem pierwszej instancji, jak i Sądem drugiej instancji Pan J. R. był reprezentowany przez pełnomocnika, któremu doręczono wyrok Sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem. Pełnomocnik ten aktywnie uczestniczył w postępowaniu sądowym.

Nie stwierdzono by Sąd Okręgowy w K. podczas rozpoznania apelacji naruszył przepisy postępowania.

Nie ma również żadnych przesłanek do przyjęcia tezy o naruszeniu przez Sąd drugiej instancji prawa materialnego, w szczególności art. 18 k.p. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 241⁸ k.p. w okresie jednego roku od dnia przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę, do pracowników stosuje się postanowienia układu, którym byli objęci przed przejściem zakładu pracy, przy czym układ ten stosuje się w brzmieniu obowiązującym w chwili przejścia. Natomiast po upływie okresu stosowania dotychczasowego układu wynikające z tego układu warunki umów o pracę stosuje się do upływu okresu wypowiedzenia tych warunków.

W realiach faktycznych tej sprawy Pan J. R. był zatrudniony w S.A. do dnia 29 kwietnia 2012 r., natomiast na mocy

art. 23¹ k.p. w S.A. i u jego następcy prawnego od dnia 30 kwietnia 2012 r.

Zwrócić trzeba uwagę, że w okresie pomiędzy dniem 28 maja 2012 r., a dniem 12 listopada 2013 r. Pan J. R. zawarł kilka porozumień zmieniających warunki pracy i płacy, przy czym nowe warunki nigdy nie były mniej korzystne od dotychczasowych. Sprawy związane ze zmianami stosunku pracy załatwiane były konsensualnie i z akt pracowniczych, ani dowodów naprowadzonych przez pełnomocnika Pana J. R. przed sądem nie wynika, by Pan J. R. je oprotestowywał.

Przy rozstrzygnięciu sprawy Pana J. R. Sąd Okręgowy w K. nie naruszył zatem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa pracy.

Jedynie na marginesie należy zaznaczyć, że podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Nie dopatrzoneo się również okoliczności uzasadniających wniesienie skargi o wznowienie postępowania.

O zajętych stanowisku odrębnie poinformowano zainteresowanego.

Z uprzejmymi pozdrowieniami
Robert Mand